

عنوان مقاله:

ارزیابی میزان آسیب پذیری سکونتگاه‌های روستایی از پدیده خشکسالی با استفاده از مدل تصمیم‌گیری چندشاخصه کوپراس مطالعه موردی: شهرستان دلفان

محل انتشار:

فصلنامه جغرافیای طبیعی، دوره 9، شماره 31 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

ناصر شفیعی ثابت - استادیار گروه جغرافیای انسانی دانشگاه شهید بهشتی تهران-ایران

بهزاد دوستی - دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی روستایی دانشگاه تهران-تهران-ایران

معصومه قربانی - دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی روستایی، دانشگاه شهید بهشتی تهران-ایران

خلاصه مقاله:

تعیین نقاط حادثه خیز و مستعد از نظر مخاطرات محیطی، برنامه ریزان را قادر می‌سازد در کوتاه‌ترین زمان به بهترین شکل تصمیم‌گیری کنند. این تحقیق برای ارزیابی و رتبه‌بندی سکونتگاه‌های روستایی شهرستان دلفان از نظر حساسیت به پدیده خشکسالی با استفاده از مدل تصمیم‌گیری چندشاخصه کوپراس انجام شد. در این مطالعه توصیفی - تحلیلی، ۲۱ شاخص آسیب‌پذیری در سه بعد فیزیکی، اقتصادی و اجتماعی بررسی شد. گردآوری اطلاعات برای شاخص‌های مورد نظر در ۲۴ روستای نمونه تصادفی از طریق دهیاران صورت گرفت. پس از وزن‌دهی به شاخص‌ها به روش آنتروپی شانون، روستاها با استفاده از مدل کوپراس رتبه‌بندی شدند. نتایج نشان داد با توجه به متنوع بودن شاخص‌های آسیب‌پذیری، مدل کوپراس در رتبه‌بندی سکونتگاه‌ها در مقابل خشکسالی قابلیت دارد. مطابق محاسبات، روستاهای گلام بهری و کفراج بیشترین آسیب‌پذیری و روستاهای ظفرآباد و گرمه‌خانی کم‌ترین آسیب‌پذیری را از پدیده خشکسالی دارند.

کلمات کلیدی:

مدل تصمیم‌گیری چندشاخصه، آسیب‌پذیری، مخاطرات طبیعی، خشکسالی، دلفان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1328520>

